

STATUT CHRZEŚCIJAŃSKIEJ WSPÓLNOTY BRATERSKIEJ

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 1.

Chrześcijańska Wspólnota Braterska, zwana dalej Wspólnotą, jest związkiem wyznaniowym zrzeszającym na zasadzie dobrowolności chrześcijan, którzy wyznają nowotestamentowe zasady doktrynalne, liturgiczne i moralne, jak i organizacyjne zawarte w Statucie.

Art. 2.

1. Wspólnota działa w konstytucyjnych ramach Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się zasadami Pisma Świętego.
2. Obszarem działalności Wspólnoty jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Siedzibą władz Wspólnoty jest Wrocław.
4. Wspólnota może działać poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z zachowaniem obowiązujących w tym zakresie przepisów.
5. Wspólnota może być członkiem krajowych i międzynarodowych organizacji międzykościelnych posiadających podobne cele i charakter.
6. W zakresie sprawowania kultu Wspólnota jest w pełni samodzielna i autonomiczna, niezależna od jakiegokolwiek władzy duchownej i świeckiej.

OSOBY PRAWNE WSPÓLNOTY

Art. 3.

Osobowość prawną posiadają:

- 1) Wspólnota jako całość;
- 2) Zbory.

REPREZENTACJA WSPÓLNOTY

Art. 4.

Wspólnotę jako całość na zewnątrz reprezentuje Komisja Finansowa Wspólnoty na zasadach przewidzianych w Statucie.

ISTOTA USTROJU I SAMORZĄDU

Art. 5.

1. Najwyższa władza we Wspólnocie należy do Jezusa Chrystusa, który jest głową swego ciała – Kościoła – widzialnej wspólnoty uczniów Chrystusa. Suwerennie zarządza nim przez Ducha Świętego, powołując do służby dojrzałych duchowo ludzi (apostołów, proroków, ewangelistów,

- pasterzy i nauczycieli), których obdarzył darem łaski (charyzmatem) do duchowego i organizacyjnego budowania Kościoła.
2. Wspólnota stworzona do duchowego życia wyrażającego się w zewnętrznych aktach wiary, na skutek służby ewangelizacyjno-duszpasterskiej i organizacyjnej powołanych przez Chrystusa dojrzałych duchowo ludzi:
 - 1) na ich wniosek, jako mających prawo wypowiadać się w sprawach wiary, w oparciu o owoc ich pracy i wyświęcenie się w służbie na rzecz budowania ciała Chrystusowego, tworzy jednostki organizacyjne realizujące jej cele, jak i określone organy upoważnione do podejmowania uchwał i decydowania w sprawach duszpastersko-organizacyjnych i majątkowych;
 - 2) dostrzegając u nich dar łaski Bożej do duchowego i organizacyjnego budowania Wspólnoty, akceptuje i uznaje ich jako swoich pasterzy i nauczycieli, spośród których wyłania na czas nieokreślony do pracy duszpastersko-organizacyjnej Biskupa, Prezbiterów, Diakonów i Diakonisy.
 3. Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Wspólnoty realizującymi jej cele są Placówki i Zbory.
 4. Organami uchwałodawczymi Wspólnoty są:
 - 1) dla Wspólnoty jako całości – Zebranie Wspólnoty i Kolegium Prezbiterów;
 - 2) dla Placówki – Zebranie Członków Placówki;
 - 3) dla Zboru – Zgromadzenie Zboru.
 5. Kierowniczymi organami wykonawczymi Wspólnoty są:
 - 1) dla Wspólnoty jako całości – Komisja Finansowa Wspólnoty;
 - 2) dla Placówki – Diakon;
 - 3) dla Zboru – Komisja Finansowa Zboru.
 6. Organami upoważnionymi do wypowiedzania się w sprawach wykładu Słowa Bożego w imieniu Wspólnoty są: Biskup, Prezbiter, Diakon i Kolegium Prezbiterów.
 7. Organami odwoławczymi Wspólnoty w sprawach organizacji kultu religijnego, duszpasterskich, doktrynalnych, dyscyplinarnych, postaw moralnych oraz manifestacji darów duchowych dla członków poszczególnych jednostek organizacyjnych są:
 - 1) w pierwszej instancji – Diakon w przypadku Placówki, Prezbiter w przypadku Zboru;
 - 2) w drugiej instancji – Biskup;
 - 3) w trzeciej instancji – Kolegium Prezbiterów.
 8. Organami upoważnionymi do interpretacji postanowień Statutu są:
 - 1) w pierwszej instancji – Diakon w przypadku Placówki, Prezbiter w przypadku Zboru;
 - 2) w drugiej instancji – Biskup;
 - 3) w trzeciej instancji – Kolegium Prezbiterów.
 9. Decyzje, postanowienia i uchwały organów poszczególnych jednostek organizacyjnych i Wspólnoty jako całości podejmowane są jednomyślnie przez aklamację lub głosowanie zwykłą większością głosów, zgodnie z postanowieniami Statutu.

II. CEL I FORMY DZIAŁANIA WSPÓLNOTY

Art. 6.

1. Celem działalności Wspólnoty jest:
 - 1) dokonywanie nowotestamentowych aktów wiary związanych z przebiegiem nabożeństwa, takich jak śpiew, nauczanie, głoszenie Słowa Bożego (katecheza), modlitwa wspólnotowa, doświadczanie i manifestowanie darów duchowych, łamanie chleba i picie wina podczas Pamiątki Wieczery Pańskiej, oraz okolicznościowych związanych z aktem chrztu, namaszczeniem chorych, modlitwą wstawienniczą, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców;
 - 2) wspólnotowe i indywidualne składanie świadectwa wiary w modlitwie, śpiewie, krzewieniu biblijnej etyki i wiedzy o Bogu zarówno w ramach przebiegu nowotestamentowego nabożeństwa, jak i w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym;
 - 3) działalność duszpasterska, oświatowo-wychowawcza i opiekuńcza wobec członków Wspólnoty i ich rodzin, katechumenów oraz sympatyków Wspólnoty;
 - 4) pogłębianie braterstwa i jedności między chrześcijanami poprzez pielęgnowanie, wyznawanie i głoszenie biblijnych prawd wiary wśród swoich członków i wszystkich chrześcijan, przy jednoczesnym poszanowaniu odrębności poglądów w odczytywaniu tekstu Pisma Świętego w granicach dopuszczalnej nowotestamentowej heterodoksji.
2. Wspólnota, kierując się nakazem Pisma Świętego, prowadzi działalność misyjną, której celem jest:
 - 1) publiczne i indywidualne głoszenie biblijnych prawd wiary za pomocą zwiastowanego Słowa Bożego (katechezy) i środków masowego przekazu;
 - 2) organizowanie spotkań ewangelizacyjnych, konferencji, zgrupowań mających na celu uświadomienie ludziom potrzeby zbawienia przez Chrystusa i życia w Nim;
 - 3) czynienie uczniami Chrystusa wszystkich tych, którzy przyjęli biblijne prawdy wiary, w wyniku czego w akcie nowotestamentowego nawrócenia się (pokuty) i chrztu wyznali swoje grzechy, doświadczyli duchowego odrodzenia i zadeklarowali wolę życia w Chrystusie zgodnie z nauką apostołską i we wspólnocie braterskiej.

Art. 7.

1. Wspólnota realizuje swoje cele w szczególności poprzez:
 - 1) organizowanie nabożeństw w ramach liturgii nowotestamentowej, tj. takiej formy przebiegu nabożeństwa, która umożliwi wszystkim członkom Wspólnoty, w kontekście biblijnej idei powszechnego kapłaństwa, czynny w nim udział;
 - 2) nauczanie biblijnych prawd wiary i zasad życia chrześcijańskiego w kwestiach moralnych, doktrynalnych, liturgicznych i duszpastersko-organizacyjnych poprzez usługę Słowem Bożym w ramach przebiegu nowotestamentowego nabożeństwa, jak i w duszpasterstwie indywidualnym;
 - 3) nauczanie dzieci i młodzieży, zebrania braterskie i siostrzane, spotkania, konferencje, zgrupowania integracyjno-duszpasterskie i kulturalno-edukacyjne, popularyzujące i krzewiące wiedzę z zakresu teologii biblijnej, śpiewu, literatury klasycznej, historii, filozofii, socjologii, psychologii, medycyny, sztuki, teatru, filmu, zagadnień społeczno-politycznych, za pomocą wykładów, pogadarek, wspólnej lektury prasy, książek czy projekcji filmów fabularnych i dokumentalnych;
 - 4) udzielanie posługi duszpasterskiej związanej z manifestacją darów duchowych, głoszeniem Słowa Bożego, łamaniem chleba i piciem wina podczas Pamiątki Wieczery Pańskiej, w ramach nabożeństwa nowotestamentowego oraz w ramach spotkań okolicznościowych związanych

- z aktem chrztu, modlitwą wstawienniczą, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców, namaszczeniem chorych, pogrzebem;
- 5) kształcenie i powoływanie duchownych;
 - 6) tworzenie Placówek i Zborów;
 - 7) prowadzenie ośrodków szkoleniowych, kulturalno-oświatowych, organizowanie seminariów biblijnych, teologicznych i innych form kształcenia;
 - 8) organizowanie działalności charytatywnej wobec współbraci i bliźnich, placówek pożytku publicznego, fundacji, stołówek, szkół oraz innych form pomocy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
 - 9) pracę i działalność gospodarczą, w myśl założeń nowotestamentowych i z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa.
2. Wszystkie formy działania Wspólnoty organizowane są w obiektach własnych, najmowanych oraz w prywatnych mieszkaniach i domach poszczególnych członków.

III. CZŁONKOWIE WSPÓLNOTY

Art. 8.

1. Członkami Wspólnoty są osoby przyjęte do Placówki lub Zboru na mocy decyzji wyrażonej poprzez aklamację Zebrania Członków Placówki lub Zgromadzenia Zboru podjętej w przypadku Placówki na wniosek Diakona, w przypadku Zboru na wniosek Prezbitera, po uprzednim poinformowaniu Biskupa.
2. Członkami Wspólnoty mogą zostać jedynie osoby, które:
 - 1) posiadają pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) przeżyły nawrócenie i narodziły się na nowo przez Słowo i z Ducha Świętego;
 - 3) wyznają biblijne prawdy wiary widoczne w ich życiu duchowym i moralnym, akceptują nauczanie Wspólnoty oraz zasady organizacyjne zawarte w Statucie;
 - 4) przyjęły chrzest według wzoru nowotestamentowego;
 - 5) złożyły Zebraniu Członków Placówki lub Zgromadzeniu Zboru deklarację członkowską – świadectwo swojej wiary.

Art. 9.

1. Członkowie Wspólnoty mają prawo:
 - 1) uczestniczyć we wszystkich formach życia duchowego i organizacyjnego Placówki, Zboru i Wspólnoty;
 - 2) korzystać z opieki i posługi duszpasterskiej;
 - 3) korzystać z wszelkich form kształcenia organizowanego przez Placówkę, Zbór i Wspólnotę;
 - 4) otrzymywać niezbędne informacje dotyczące działalności Placówki, Zboru i Wspólnoty;
 - 5) uczestniczyć w zarządzaniu Placówką, Zborem i Wspólnotą, zgodnie z postanowieniami Statutu;
 - 6) odwołać się w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych od decyzji Diakona lub Prezbitera do Biskupa, a w razie utraty zaufania do Biskupa – do Kolegium Prezbitarów, mając poparcie trzech członków jednostki organizacyjnej (Placówki lub Zboru), do której należą.
2. Członkowie Wspólnoty mają obowiązek:

- 1) składać świadectwo wiary poprzez czynny udział w życiu duchowym, organizacyjnym i liturgicznym Placówki, Zboru i Wspólnoty;
- 2) dążyć do osobistego rozwoju duchowego, moralnego, intelektualnego i kulturalnego;
- 3) żyć i postępować zgodnie z nowotestamentowymi zasadami doktrynalno-moralnymi i organizacyjnymi wyznawanymi przez Wspólnotę;
- 4) czynnie uczestniczyć w realizacji celów Placówki, Zboru i Wspólnoty;
- 5) służyć braterską pomocą innym członkom Placówki, Zboru i Wspólnoty;
- 6) otaczać właściwą opieką dobra duchowe i materialne Placówki, Zboru i Wspólnoty;
- 7) dbać o dobre imię Placówki, Zboru i Wspólnoty;
- 8) w miarę możliwości wspierać finansowo Placówkę, Zbór i Wspólnotę.

Art. 10.

1. Członkostwo we Wspólnocie wygasa na skutek:
 - 1) wystąpienia;
 - 2) przeniesienia;
 - 3) skreślenia;
 - 4) wyłączenia;
 - 5) śmierci.
2. Członek Wspólnoty może zrezygnować z członkostwa we Wspólnocie poprzez złożenie oświadczenia o przeniesieniu swojego członkostwa do innej wspólnoty chrześcijańskiej lub o wystąpieniu ze Wspólnoty Diakonowi w przypadku Placówki lub Prezbiterowi w przypadku Zboru.
3. Zebranie Członków Placówki lub Zgromadzenie Zboru na wniosek Diakona w przypadku Placówki, na wniosek Prezbitera w przypadku Zboru może skreślić, tj. pozbawić członkostwa we Wspólnocie członka Placówki lub Zboru, gdy przestał on uczestniczyć w duchowo-organizacyjnym życiu Placówki lub Zboru.
4. Zebranie Członków Placówki na wniosek Diakona lub Biskupa, Zgromadzenie Zboru na wniosek Prezbitera lub Biskupa może wyłączyć członka Placówki lub Zboru ze Wspólnoty za szerzenie poglądów niezgodnych z treścią Pisma Świętego i nauczaniem Wspólnoty, łamanie elementarnych zasad współżycia społecznego, etycznych i organizacyjnych wynikających z Pisma Świętego i Statutu.
5. Osoba, której członkostwo wygasło, nie może rościć sobie żadnych praw do majątku Placówki, Zboru i Wspólnoty.

IV. DUCHOWNI

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 11.

1. Duchowni Wspólnoty powoływani i odwoływani są przez określone organy i jednostki organizacyjne Wspólnoty, zgodnie z postanowieniami Statutu.
2. Organy i jednostki organizacyjne Wspólnoty w oparciu o owoc pracy dojrzałych duchowo członków Wspólnoty, dostrzegając ich istotny wkład w realizację jej celów, przez aklamację powołują spośród nich na czas nieokreślony do pracy duszpasterskiej i organizacyjnej duchownych pełniących określone funkcje, zgodnie z postanowieniami Statutu.

Art. 12.

1. Duchownymi Wspólnoty mogą zostać dojrzały duchowo członkowie Wspólnoty podejmujący się czynnej służby o charakterze duszpasterskim i organizacyjnym na rzecz Wspólnoty, którzy doświadczyli chrztu w Duchu Świętym, przeszli próbę wiary, czynnie uczestniczą w liturgii jednostek organizacyjnych Wspólnoty wyznając Chrystusa, posiadają powołanie do służby i spełniają biblijne kryteria, a ich postawa braterska oraz służba wywierają istotny wpływ duchowo-intelektualny, moralny, duszpasterski i organizacyjny na rozwój członków jednostek organizacyjnych Wspólnoty.
2. Dojrzały duchowo członkowie Wspólnoty wyróżniają się w szczególności:
 - 1) ciągłym samokształceniem się, poznawaniem biblijnych prawd wiary oraz nabywaniem wiedzy o otaczającym świecie;
 - 2) stałym składaniem świadectwa wiary poprzez swój rozwój moralny i duchowo-intelektualny;
 - 3) zdolnościami ewangelizacyjno-duszpasterskimi, organizacyjnymi i charytatywnymi, jak i czynną działalnością w tym zakresie wobec bliźnich i członków Wspólnoty;
 - 4) umiejętnością nauczania prawd wiary i zasad życia chrześcijańskiego w oparciu o treść Pisma Świętego, w asyście Ducha Świętego, w myśl zasady, że Pismo Święte jako ostateczny zapis nauki apostoelskiej służy przede wszystkim do wykrywania błędów i tym samym do pogłębiania prawd wiary, relacji braterskich i właściwej społeczności z Bogiem.

Art. 13.

1. Duchownymi Wspólnoty są członkowie Wspólnoty pełniący funkcję:
 - 1) Biskupa;
 - 2) Prezbitera;
 - 3) Diakona;
 - 4) Diakonisy;
 - 5) Prezbitera Kolegium.
2. Duchowni Wspólnoty posiadają uprawnienia i obowiązki osób duchownych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.
3. Biskup, Prezbyter i Diakon jako funkcyjni organizatorzy życia duchowego i liturgicznego Wspólnoty pełnią służbę ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, a w szczególności:
 - 1) kierują organami i jednostkami organizacyjnymi Wspólnoty;
 - 2) organizują działalność ewangelizacyjną, duszpastersko-edukacyjną i charytatywną;
 - 3) w ramach nabożeństwa nowotestamentowego i spotkań okolicznościowych udzielają posługi duszpasterskiej związanej z aktem:
 - a) nauczania biblijnych prawd wiary i postaw moralnych,
 - b) łamania chleba i picia wina podczas Pamiątki Wieczery Pańskiej,
 - c) modlitwy wstawienniczej,
 - d) nowotestamentowego chrztu,
 - e) błogosławieństwa dzieci i nowożeńców,
 - f) namaszczenia chorych,
 - g) pogrzebu;
 - 4) stoją na straży przestrzegania nowotestamentowych postaw moralnych i właściwego wykładu Pisma Świętego poprzez eliminowanie niebiblijnych praktyk i poglądów, a w szczególności:

- a) formalizmu religijnego, rytualizacji aktów wiary takich jak śpiew i modlitwa oraz ustanowionych przez Chrystusa znaków i symboli (chrztu i pamiątki Wieczerzy Pańskiej), będących w swej istocie zewnętrznym wyrazem wewnętrznie doświadczanej duchowej i zbawczej rzeczywistości,
 - b) dogmatyzacji biblijnych treści poprzez przenoszenie form pobożności nowotestamentowej z wewnętrzności, będącej skutkiem odnowy duchowej i postępowania według ducha poprzez posłuszeństwo Słowu Bożemu, na zewnętrzną religijno-obrzędową, akcentującą raczej uczynkowość niż stan serca,
 - c) absolutyzacji tekstu biblijnego, a w konsekwencji infantylności i egzaltacji religijnej, jak i doszukiwania się działania Boga tam, gdzie go nie ma,
 - d) przypisywania nadmiernego znaczenia swoim czynkom będącym owocem ducha przez i w Chrystusie, a nie własnej sprawiedliwości oraz darom i doświadczeniom duchowym, jak i praktykom religijnym, które są raczej środkiem w życiu chrześcijanina, nie zaś celem,
 - e) pozabiblijnej kosmologii i demonologii, jak i niebiblijnej chrystologii i soteriologii;
- 5) angażują i upoważniają dojrzałych duchowo mężczyzn będących członkami Wspólnoty do działań ewangelizacyjno-organizacyjnych i posługi duszpasterskiej związanej z aktami, o których mowa w ust. 3 pkt 3;
 - 6) angażują i upoważniają dojrzałe duchowo kobiety do służby duszpastersko-organizacyjnej i charytatywnej na rzecz jednostek organizacyjnych Wspólnoty.

SPOSÓB POWOŁYWANIA I ODWOŁYWANIA ORAZ UPRAWNIENIA DUCHOWNYCH

BISKUP

Art. 14.

1. Biskupa, na czas nieokreślony, powołuje Zebranie Wspólnoty na wniosek Kolegium Prezbiterów.
2. Biskupem może zostać dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty.
3. Odwołanie Biskupa przez Zebranie Wspólnoty może nastąpić na skutek jego rezygnacji lub na jednomyślny wniosek Kolegium Prezbiterów, w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu.
4. W razie rezygnacji, odwołania lub śmierci Biskupa, do momentu powołania nowego Biskupa, jego obowiązki przejmuje jeden z Prezbiterów, Diakonów, Prezbiterów Kolegium lub dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty wskazany przez Kolegium Prezbiterów.
5. Dla pełniącego obowiązki Biskupa stosuje się przepisy dotyczące Biskupa.
6. Nowy Biskup powinien zostać powołany w ciągu sześciu miesięcy od dnia rezygnacji, odwołania lub śmierci poprzednika.
7. Biskup w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych, jak i w sprawach o charakterze majątkowym, charytatywnym i pomocowym, na skutek utraty zaufania do Komisji Finansowej Wspólnoty, ma prawo odwołać się do Kolegium Prezbiterów, a w razie utraty zaufania do Kolegium Prezbiterów może odwołać się od decyzji Kolegium Prezbiterów do Zebrania Wspólnoty.

PREZBITER

Art. 15.

1. Prezbitera, na czas nieokreślony, powołuje Zgromadzenie Zboru na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbitarów.
2. Prezbitarem może zostać dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty.
3. Odwołanie Prezbitera przez Zgromadzenie Zboru może nastąpić na skutek jego rezygnacji bądź w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu – za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbitarów lub na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbitarów.
4. Prezbitier w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych ma prawo odwołać się do Biskupa, a w razie utraty zaufania do Biskupa może odwołać się od jego decyzji do Kolegium Prezbitarów; w sprawach o charakterze majątkowym, charytatywnym i pomocowym może odwołać się do Zgromadzenia Zboru.
5. Prezbitier w wyjątkowych, uzasadnionych biblijnie przypadkach związanych z głoszeniem poglądów lub przyjmowaniem postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu może zostać zawieszony przez Biskupa w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych na czas nieokreślony.
6. W razie rezygnacji, zawieszenia, odwołania lub śmierci Prezbitera, do momentu powołania nowego Prezbitera, jego obowiązki przejmuje na wniosek Biskupa i Kolegium Prezbitarów za zgodą Zgromadzenia Zboru jeden z Prezbitarów Kolegium lub dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty, cieszący się zaufaniem Zgromadzenia Zboru i Kolegium Prezbitarów.
7. Dla pełniącego obowiązki Prezbitera stosuje się przepisy dotyczące Prezbitera.
8. Nowy Prezbitier powinien zostać powołany w ciągu trzech miesięcy od dnia rezygnacji, odwołania lub śmierci poprzednika.
9. Prezbitier w sprawie zawieszenia go w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych przez Biskupa ma prawo odwołać się do Kolegium Prezbitarów w terminie 14 dni od dnia zawieszenia. Nieodwołanie się w tym terminie jest równoznaczne z rezygnacją z funkcji Prezbitera bez prawa do stałego członkostwa w Kolegium Prezbitarów.

DIAKON

Art. 16.

1. Diakona, na czas nieokreślony, powołuje Zebranie Członków Placówki na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbitarów.
2. Diakonem może zostać dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty.
3. Odwołanie Diakona przez Zebranie Członków Placówki może nastąpić na skutek jego rezygnacji bądź w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu – za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbitarów lub na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbitarów.
4. Diakon w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych ma prawo odwołać się do Biskupa, a w razie utraty zaufania do Biskupa może odwołać się od jego decyzji do Kolegium Prezbitarów.

5. Diakon w wyjątkowych, uzasadnionych biblijnie przypadkach związanych z głoszeniem poglądów lub przyjmowaniem postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu może zostać zawieszony przez Biskupa w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych na czas nieokreślony.
6. W razie rezygnacji, zawieszenia, odwołania lub śmierci Diakona, do momentu powołania nowego Diakona, jego obowiązki przejmuje na wniosek Biskupa i Kolegium Prezbiterów za zgodą Zebrania Członków Placówki jeden z Prezbiterów Kolegium lub dojrzały duchowo mężczyzna będący członkiem Wspólnoty, cieszący się zaufaniem Zebrania Członków Placówki i Kolegium Prezbiterów.
7. Dla pełniącego obowiązki Diakona stosuje się przepisy dotyczące Diakona.
8. Nowy Diakon powinien zostać powołany w ciągu trzech miesięcy od dnia rezygnacji, odwołania lub śmierci poprzednika.
9. Diakon w sprawie zawieszenia go w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych przez Biskupa ma prawo odwołać się do Kolegium Prezbiterów w terminie 14 dni od dnia zawieszenia. Nieodwołanie się w tym terminie jest równoznaczne z rezygnacją z funkcji Diakona bez prawa do stałego członkostwa w Kolegium Prezbiterów.

DIAKONISA

Art. 17.

1. Diakonisami są dojrzałe duchowo kobiety będące członkami Wspólnoty powoływane do służby w podstawowych jednostkach organizacyjnych Wspólnoty i wspierania pracy organizacyjnej, charytatywnej i duszpasterskiej Biskupa, Prezbiterów i Diakonów.
2. Diakonisę, na czas nieokreślony, powołuje na wniosek Diakona w przypadku Placówki Zebranie Członków Placówki za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów lub na wniosek Prezbitera w przypadku Zboru Zgromadzenie Zboru za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów. Diakonisa może być także powołana przez odpowiednio Zebranie Członków Placówki lub Zgromadzenie Zboru, na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów.
3. Odwołanie Diakonisy może nastąpić na skutek jej rezygnacji bądź w przypadku głoszenia przez nią poglądów lub przyjmowania postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu:
 - 1) w przypadku Placówki – przez Zebranie Członków Placówki na wniosek Diakona za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów lub na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów;
 - 2) w przypadku Zboru – przez Zgromadzenie Zboru na wniosek Prezbitera za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów lub na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów.
4. Diakonisa w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych ma prawo odwołać się do Biskupa, a w razie utraty zaufania do Biskupa może odwołać się od jego decyzji do Kolegium Prezbiterów.
5. Diakonisa w wyjątkowych, uzasadnionych biblijnie przypadkach związanych z głoszeniem poglądów lub przyjmowaniem postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu może zostać zawieszona w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych na czas nieokreślony przez Diakona w przypadku Placówki lub Prezbitera w przypadku Zboru bądź przez Biskupa.
6. Diakonisa w sprawie zawieszenia jej w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych przez Diakona w przypadku Placówki lub Prezbitera w przypadku Zboru ma prawo odwołać się do Biskupa, a w przypadku zawieszenia jej przez Biskupa, w razie utraty zaufania do Biskupa, w terminie 14 dni ma prawo odwołać się od jego decyzji do Kolegium Prezbiterów.

7. Nieodwołanie się Diakonusy do Biskupa bądź Kolegium Prezbiterów w terminie 14 dni od decyzji zawieszenia jej jest równoznaczne z jej rezygnacją z funkcji Diakonusy.

PREZBITER KOLEGIUM

Art. 18.

1. Duchowny Wspólnoty, który zrezygnował z pełnienia funkcji Biskupa, Prezbitera lub Diakona uzyskuje tytuł Prezbitera Kolegium i prawo do stałego członkostwa w Kolegium Prezbiterów, o ile nie został on zawieszony, odwołany lub wyłączony na skutek głoszenia nauk niezgodnych z Pismem Świętym lub nieprzestrzegania biblijnych zasad moralnych i obowiązków duszpasterskich i organizacyjnych Statutu.
2. Prezbiter Kolegium pełni służbę ewangelisty, pasterza i nauczyciela, stoi na straży przestrzegania nowotestamentowych form liturgii, biblijnych postaw moralnych i właściwego wykładu Pisma Świętego poprzez:
 - 1) stałe uczestnictwo w posiedzeniach Kolegium Prezbiterów;
 - 2) wspieranie pracy duszpastersko-organizacyjnej Biskupa, Prezbitera i Diakona na rzecz realizacji celów Wspólnoty;
 - 3) organizowanie życia duchowego i zastępowanie w liturgii Biskupa, Prezbitera i Diakona podczas ich nieobecności poprzez udzielanie posługi duszpasterskiej związanej z aktami, o których mowa w art. 13 ust. 3 pkt 3.
3. Odwołanie Prezbitera Kolegium może nastąpić w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu – na jednomyślny wniosek Kolegium Prezbiterów przez Zebranie Wspólnoty.
4. Prezbiter Kolegium w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, postaw moralnych, zagadnień duszpasterskich, organizacyjnych i dyscyplinarnych ma prawo odwołać się do Biskupa, a w razie utraty zaufania do Biskupa ma prawo odwołać się od jego decyzji do Kolegium Prezbiterów, w razie utraty zaufania do Kolegium Prezbiterów może odwołać się od decyzji Kolegium Prezbiterów do Zebrania Wspólnoty.
5. Prezbiter Kolegium w wyjątkowych, uzasadnionych biblijnie przypadkach związanych z głoszeniem poglądów lub przyjmowaniem postaw moralnych niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu może zostać zawieszony przez Biskupa w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych na czas nieokreślony.
6. Prezbiter Kolegium ma prawo odwołać się w sprawie zawieszenia go w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych przez Biskupa w terminie 14 dni od dnia zawieszenia go do Kolegium Prezbiterów, a w razie utraty zaufania do Kolegium Prezbiterów może odwołać się w terminie 14 dni od dnia podtrzymania decyzji Biskupa przez Kolegium Prezbiterów do Zebrania Wspólnoty.
7. Nieodwołanie się Prezbitera Kolegium od decyzji zawieszenia go przez Biskupa w działaniach duszpasterskich i organizacyjnych do Kolegium Prezbiterów w terminie 14 dni od dnia zawieszenia, jak i od decyzji w tej sprawie Kolegium Prezbiterów do Zebrania Wspólnoty w terminie 14 dni jest równoznaczne z rezygnacją z funkcji Prezbitera Kolegium i stałego członkostwa w Kolegium Prezbiterów.

V. ORGANY WSPÓLNOTY

Art. 19.

Organami Wspólnoty są:

- 1) Zebranie Wspólnoty;
- 2) Biskup;
- 3) Komisja Finansowa Wspólnoty;
- 4) Kolegium Prezbiterów;
- 5) Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty.

ZEBRANIE WSPÓLNOTY

Art. 20.

1. Zebranie Wspólnoty jest uchwałodawczym i odwoławczym organem Wspólnoty.
2. Skład Zebrania Wspólnoty stanowią:
 - 1) Biskup;
 - 2) Prezbiterzy;
 - 3) Diakoni;
 - 4) Diakonisy;
 - 5) Prezbiterzy Kolegium;
 - 6) członkowie Komisji Finansowej Wspólnoty;
 - 7) delegaci Placówek i Zborów w liczbie określonej przez Kolegium Prezbiterów.
3. Delegatami na Zebranie Wspólnoty mogą być członkowie Wspólnoty skupieni w Placówkach i Zborach Wspólnoty wybrani na zasadach przewidzianych w Statucie.
4. Delegatów na Zebranie Wspólnoty powołuje Zebranie Członków Placówki lub Zgromadzenie Zboru w liczbie określonej przez Kolegium Prezbiterów.
5. Zebranie Wspólnoty dąży do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie, w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały Zebrania Wspólnoty podejmowane są zwykłą większością głosów.

Art. 21.

1. Zebranie Wspólnoty może być Zwyczajne lub Nadzwyczajne.
2. Zebranie Wspólnoty Zwyczajne raz w roku obligatoryjnie zwołuje i prowadzi Biskup lub osoba wskazana przez niego bądź w przypadku nieobecności Biskupa osoba wskazana przez Kolegium Prezbiterów.
3. Zebranie Wspólnoty Nadzwyczajne, w szczególnych przypadkach związanych z realizacją postanowień Statutu dotyczących uprawnień i zadań Biskupa, Kolegium Prezbiterów, Komisji Finansowej Wspólnoty, Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty może zwołać:
 - 1) Biskup, w trybie art. 14 ust. 7 i art. 23 ust. 8;
 - 2) Przewodniczący Komisji Finansowej Wspólnoty lub członek Komisji Finansowej Wspólnoty, w trybie art. 23 ust. 8, po uprzednim poinformowaniu Biskupa;
 - 3) Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty, w trybie art. 25 ust. 6, po uprzednim poinformowaniu Biskupa;
 - 4) Prezbiter Kolegium, w trybie art. 18 ust. 4 i 6, po uprzednim poinformowaniu Biskupa.

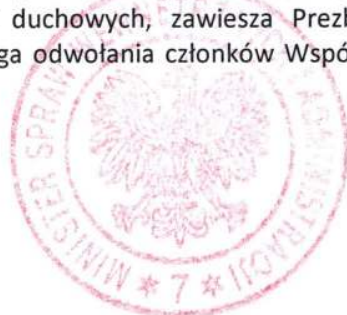
4. Zebranie Wspólnoty w szczególności:

- 1) powołuje i odwołuje Biskupa, Komisję Finansową Wspólnoty i Komisję Kontroli Finansowej Wspólnoty na zasadach przewidzianych w Statucie;
- 2) ustala wysokość składek na realizację celów Wspólnoty;
- 3) tworzy, znosi i przekształca Placówki i Zbory, na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów;
- 4) w drodze uchwały wyraża zgodę na prowadzenie przez Wspólnotę ośrodków szkoleniowych, kulturalno-oświatowych, seminariów biblijnych, teologicznych, fundacji, stołówek, szkół i innych placówek pożytku publicznego;
- 5) w drodze uchwały wyraża zgodę na prowadzenie przez Wspólnotę działalności gospodarczej i zatrudnianie pracowników oraz określa wysokość ich dochodów;
- 6) w sprawach majątkowych rozstrzyga odwołania i wnioski Biskupa, Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty lub członka Komisji Finansowej Wspólnoty i Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty;
- 7) przyjmuje coroczne sprawozdanie Komisji Finansowej Wspólnoty i udziela jej absolutorium;
- 8) w trybie art. 43 ust. 2 dokonuje zmian w Statucie Wspólnoty;
- 9) podejmuje decyzje i wyraża opinie w innych sprawach, których Statut nie reguluje.
- 10) odwołuje Prezbitera Kolegium w trybie art. 18 ust. 3;
- 11) rozwiązuje Wspólnotę.

BISKUP

Art. 22.

1. Biskup jest przywódcą duchowym Wspólnoty, przyczynia się do realizacji jej celów statutowych, jest wewnętrznym organem odwoławczym i koordynującym współpracę między organami i jednostkami organizacyjnymi Wspólnoty, upoważnionym do działań w sprawach majątkowych Wspólnoty jako członek Komisji Finansowej Wspólnoty.
2. Biskup w szczególności:
 - 1) realizuje cele Wspólnoty, zarządza i administruje bieżącymi sprawami Wspólnoty, koordynuje współpracę między organami i jednostkami organizacyjnymi Wspólnoty, zwołuje i przewodniczy Zebraniu Wspólnoty, Kolegium Prezbiterów, Zebraniom Braterskim i Siostrzanym Wspólnoty, a w szczególnych przypadkach związanych z wykonywaniem obowiązków statutowych zwołuje i przewodniczy Zebraniu Członków Placówki lub Zgromadzeniu Zboru;
 - 2) stoi na straży właściwego wykładu Pisma Świętego, przestrzegania postaw moralnych oraz praktyk o charakterze liturgicznym poprzez nauczanie biblijnych prawd wiary, kultywowanie nowotestamentowej formy nabożeństwa, organizowanie zajęć o charakterze duszpastersko-integracyjnym, kulturalnym i edukacyjnym;
 - 3) działa na rzecz rozwoju duchowego, intelektualnego i kulturalnego członków Wspólnoty poprzez kształcenie, przygotowywanie i angażowanie ich do służby duszpasterskiej i organizacyjnej na rzecz Wspólnoty;
 - 4) organizuje i prowadzi nabożeństwa zjazdowe Wspólnoty, konferencje, zgrupowania duszpastersko-integracyjne i edukacyjne Wspólnoty, spotkania okolicznościowe związane z chrztem, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców, modlitwą wstawienniczą, namaszczeniem chorych, pogrzebem;
 - 5) dyscyplinuje członków Wspólnoty poprzez indywidualne i publiczne napomnienie, w tym zakaz działań duszpasterskich lub manifestowania darów duchowych, zawieszania Prezbiterów, Diakonów, Diakonisy i Prezbiterów Kolegium; rozstrzyga odwołania członków Wspólnoty w

kwestiach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestowania darów duchowych, postaw moralnych i w sprawach dyscyplinarnych;

- 6) wnioskuję o tworzenie, zniesienie i przekształcenie przez Zebranie Wspólnoty Placówki lub tworzenie i zniesienie Zboru, za zgodą Kolegium Prezbiterów;
- 7) wnioskuję o powołanie i odwołanie Diakona i Diakonisy przez Zebranie Członków Placówki za zgodą Kolegium Prezbiterów lub Prezbitera przez Zgromadzenie Zboru za zgodą Kolegium Prezbiterów;
- 8) wnioskuję o dokonanie zmian w Statucie, w trybie art. 43 ust. 2;
- 9) rozstrzyga inne sprawy przewidziane w Statucie.

KOMISJA FINANSOWA WSPÓLNOTY

Art. 23.

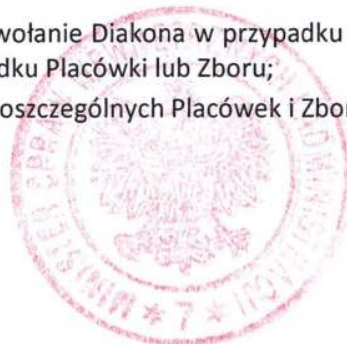
1. Komisja Finansowa Wspólnoty jest kierowniczym organem wykonawczym Wspólnoty.
2. Komisję Finansową Wspólnoty stanowią powołani do służby na czas nieokreślony przez Zebranie Wspólnoty trzej członkowie Wspólnoty, którzy spośród siebie wybierają Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty, oraz Biskup.
3. Odwołanie Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty lub członka Komisji Finansowej Wspólnoty może nastąpić na skutek jego rezygnacji bądź w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami organizacyjnymi Statutu, na wniosek Zebrania Wspólnoty, Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty lub Biskupa przez Zebranie Wspólnoty.
4. Na zasadach przewidzianych w Statucie, z zastrzeżeniem uprawnień innych organów Wspólnoty, do kompetencji Komisji Finansowej Wspólnoty należy w szczególności:
 - 1) reprezentacja Wspólnoty na zewnątrz,
 - 2) zaciąganie w imieniu Wspólnoty zobowiązań majątkowych,
 - 3) zarządzanie mieniem Wspólnoty,
 - 4) egzekwowanie należności majątkowych na rzecz Wspólnoty,
 - 5) prowadzenie działalności charytatywnej,
 - 6) opracowywanie okresowych planów działalności Wspólnoty,
 - 7) przedkładanie rocznych sprawozdań finansowych Zebraniu Wspólnoty.
5. Do reprezentowania Wspólnoty na zewnątrz i zaciągania w jej imieniu zobowiązań majątkowych uprawnieni są dwaj członkowie Komisji Finansowej Wspólnoty działający łącznie.
6. Posiedzenie Komisji Finansowej Wspólnoty zwołuje i prowadzi Przewodniczący Komisji Finansowej Wspólnoty lub Biskup.
7. Podczas posiedzenia Komisji Finansowej Wspólnoty dąży się do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, w przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty.
8. W przypadku wątpliwości co do sposobu lub zasadności dysponowania majątkiem Wspólnoty, na tle moralnym lub możliwości finansowych Wspólnoty, Biskup, Przewodniczący Komisji Finansowej Wspólnoty lub członek Komisji Finansowej Wspólnoty mają prawo odwołać się do Kolegium Prezbiterów, a w razie utraty zaufania do Kolegium Prezbiterów – do Zebrania Wspólnoty.

KOLEGIUM PREZBITERÓW

Art. 24.

1. Kolegium Prezbitarów pełni funkcje o charakterze duszpastersko-organizacyjnym i odwoławczym dla członków i organów Wspólnoty w sprawach duszpasterskich, dyscyplinarnych, dotyczących biblijnych prawd wiary, postaw moralnych, liturgii, manifestacji darów duchowych, organizacyjnych i majątkowych Wspólnoty.
2. Skład Kolegium Prezbitarów stanowią:
 - 1) obligatoryjnie:
 - a) Biskup,
 - b) Prezbitarzy,
 - c) Diakoni,
 - d) Diakonisy,
 - e) Prezbitarzy Kolegium;
 - 2) uznaniowo:
 - a) zaproszeni przez Biskupa dojrzałe duchowo członkowie Placówek i Zborów, z prawem do głosowania,
 - b) zaproszone przez Biskupa jako głos doradczy osoby niebędące członkami Wspólnoty, bez prawa do głosowania.
3. Posiedzenie Kolegium Prezbitarów zwołuje i prowadzi Biskup, a w razie jego nieobecności osoba przez niego wskazana lub inna wskazana przez Kolegium Prezbitarów.
4. W przypadkach szczególnych, w celu realizacji postanowień Statutu, po uprzednim poinformowaniu Biskupa, posiedzenie Kolegium Prezbitarów może zwołać:
 - 1) Prezbitar, w trybie art. 15 ust. 4 i ust. 9;
 - 2) Diakon, w trybie art. 16 ust. 4 i ust. 9;
 - 3) Diakonisa, w trybie art. 17 ust. 4 i ust. 6;
 - 4) Prezbitar Kolegium, w trybie art. 18 ust. 4 i ust. 6;
 - 5) Przewodniczący Komisji Finansowej Wspólnoty lub członek Komisji Finansowej Wspólnoty, w trybie art. 23 ust. 8;
 - 6) członek Wspólnoty mający poparcie trzech członków jednostki organizacyjnej (Placówki lub Zboru), do której należy, w trybie art. 9 ust. 1 pkt 6.
5. Kolegium Prezbitarów w szczególności:
 - 1) czynnie wspiera działania Biskupa w zakresie realizacji celów Wspólnoty;
 - 2) wypowiada się w kwestiach duszpasterskich dotyczących postaw moralnych, biblijnych prawd wiary, liturgii oraz manifestacji darów duchowych w oparciu o tekst biblijny, w myśl zasady, że biblijne prawdy wiary i postawy moralne nie mogą być poddawane pod głosowanie;
 - 3) rozstrzyga odwołania i spory w kwestiach duszpastersko-organizacyjnych, majątkowych, dyscyplinarnych, dotyczących biblijnych prawd wiary, liturgii, postaw moralnych oraz manifestacji darów duchowych;
 - 4) wnioskuje o powołanie i odwołanie Biskupa przez Zebranie Wspólnoty;
 - 5) na wniosek Biskupa wyraża zgodę na tworzenie, zniesienie i przekształcenie przez Zebranie Wspólnoty Placówki lub tworzenie i zniesienie Zboru;
 - 6) na wniosek Biskupa wyraża zgodę na powołanie i odwołanie Diakona w przypadku Placówki, Prezbitara w przypadku Zboru lub Diakonisy w przypadku Placówki lub Zboru;
 - 7) określa liczbę delegatów na Zebranie Wspólnoty dla poszczególnych Placówek i Zborów;

- 8) na wniosek Biskupa powołuje na czas przeprowadzenia mediacji Komisję Mediacyjno-Pojednawczą, której skład akceptują strony konfliktu, w sprawach:
 - a) mających na celu wyjaśnienie sytuacji w Placówce lub Zborze, które przyjęły poglądy i postawy niezgodne z Pismem Świętym oraz z zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu,
 - b) związanych z tendencjami separatystycznymi niektórych członków Placówki lub Zboru, nieakceptowanymi przez pozostałych członków Placówki lub Zboru,
 - c) nieprzewidzianych przez Statut i nienależących do kompetencji innych organów Wspólnoty, Placówki lub Zboru;
 - 9) na wniosek Biskupa wyraża zgodę na dokonanie zmian w Statucie Wspólnoty.
6. Kolegium Prezbiterów dąży do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały Kolegium Prezbiterów podejmowane są zwykłą większością głosów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Biskupa.

KOMISJA KONTROLI FINANSOWEJ WSPÓLNOTY

Art. 25.

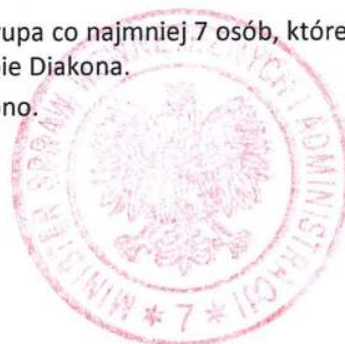
1. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty jest wewnętrznym organem kontrolnym Wspólnoty powoływanym w celu przeprowadzenia oceny poprawności dysponowania majątkiem Wspólnoty przez Komisję Finansową Wspólnoty.
2. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty powoływana jest na wniosek trzech uczestników Zebrania Wspólnoty na czas przeprowadzenia kontroli.
3. Skład Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty stanowią trzej członkowie Wspólnoty powołani przez Zebranie Wspólnoty, niebędący członkami Komisji Finansowej Wspólnoty.
4. Osoby powołane do Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty wybierają spośród siebie Przewodniczącego Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty.
5. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty dąży do podejmowania postanowień i decyzji jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności postanowienia i decyzje ujęte w sprawozdaniu kontrolnym Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty podejmowane są zwykłą większością głosów.
6. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty przedstawia pokontrolne sprawozdanie Zebraniu Wspólnoty w ciągu trzech miesięcy od momentu jej powołania i w tym celu Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty może zwołać Zebranie Wspólnoty.

VI. PLACÓWKA

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 26.

1. Placówka jest nieposiadającą osobowości prawnej podstawową jednostką organizacyjną Wspólnoty, realizującą cele Wspólnoty, stworzoną w wyniku ewangelizacyjnej i duszpasterskiej działalności Wspólnoty.
2. Placówkę tworzy, znosi i przekształca Zebranie Wspólnoty na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów.
3. By mogła zostać stworzona Placówka, niezbędna jest grupa co najmniej 7 osób, które zadeklarują swoje członkostwo w niej i zdołają wyłonić spośród siebie Diakona.
4. Siedzibą Placówki jest miejscowość, w której ją utworzono.

5. Placówka może użytkować i administrować majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty, który został użyty w drodze uchwały Zebrania Wspólnoty.
6. Placówka może zostać zniesiona przez Zebranie Wspólnoty na wniosek zgłoszony przez Biskupa do Zebrania Wspólnoty za zgodą Kolegium Prezbiterów, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, w przypadku jeśli:
 - 1) Placówka przyjęła poglądy i postawy niezgodne z Pismem Świętym oraz z zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu;
 - 2) Placówka wyczerpała swoje zdolności do prowadzenia dalszej działalności ewangelizacyjno-duszpasterskiej i organizacyjnej.
7. W przypadku Placówki, o której mowa w ust. 6 pkt 1, Biskup przed wystąpieniem z wnioskiem do Zebrania Wspólnoty o zniesienie Placówki wnioskuję do Kolegium Prezbiterów o powołanie przez nie Komisji Mediacyjno-Pojednawczej w celu wyjaśnienia nadużyć i doprowadzenia do właściwego funkcjonowania Placówki.
8. W przypadku bezskuteczności działań Biskupa i Komisji Mediacyjno-Pojednawczej wobec Placówki, stosuje się ust. 6 niniejszego artykułu.

ORGANY PLACÓWKI

Art. 27.

Organami Placówki są:

- 1) Zebranie Członków Placówki;
- 2) Diakon.

ZEBRANIE CZŁONKÓW PLACÓWKI

Art. 28.

1. Zebranie Członków Placówki jest uchwałodawczym i odwoławczym organem Placówki.
2. Zebranie Członków Placówki stanowią wszyscy członkowie Placówki posiadający pełną zdolność do czynności prawnych.
3. Zebranie Członków Placówki zwołuje i prowadzi Diakon, a w szczególnych przypadkach związanych z realizacją postanowień Statutu, jak i uprawnień oraz zadań Biskupa, po uprzednim poinformowaniu Diakona, Zebranie Członków Placówki może zwołać i prowadzić Biskup.
4. Zebranie Członków Placówki w szczególności:
 - 1) powołuje Diakona w trybie art. 16 ust. 1 i odwołuje Diakona w trybie art. 16 ust. 3;
 - 2) powołuje i odwołuje Diakonisy Placówki na wniosek Diakona za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów lub na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów;
 - 3) wyraża zgodę na przyjęcie do Placówki poprzez udzielenie chrztu nowotestamentowego lub na przyjęcie osoby już ochrzczonej w wieku dojrzałym oraz na skreślenie bądź wyłączenie członka Placówki, w trybie art. 8 ust. 1 i art. 10 ust. 3 i 4;
 - 4) powołuje delegatów Placówki na Zebranie Wspólnoty w liczbie określonej przez Kolegium Prezbiterów;
 - 5) podejmuje decyzje i wyraża opinie w sprawach, których Statut nie reguluje.
5. Zebranie Członków Placówki dąży do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały Zebrania Członków Placówki podejmowane są zwykłą większością głosów.

DIAKON

Art. 29.

1. Diakon jest przywódcą duchowym Placówki i jej kierowniczym organem wykonawczym realizującym statutowe cele Placówki i Wspólnoty, jak i wewnętrznym organem odwoławczym dla członków Placówki.
2. Diakon w szczególności:
 - 1) realizuje cele Placówki i Wspólnoty, administruje majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty, który został użyczony Placówce w drodze uchwały Zebrania Wspólnoty, zwołuje i przewodniczy Zebraniu Członków Placówki, Zebraniom Braterskim i Siostrzanym Placówki, reprezentuje Placówkę wobec Biskupa, Kolegium Prezbiterów i Wspólnoty;
 - 2) stoi na straży właściwego wykładu Pisma Świętego, przestrzegania postaw moralnych oraz praktyk o charakterze liturgicznym poprzez nauczanie biblijnych prawd wiary, kultywowanie nowotestamentowej formy nabożeństwa, organizowanie zajęć o charakterze duszpastersko-integracyjnym, kulturalnym i edukacyjnym;
 - 3) organizuje i prowadzi nabożeństwa Placówki, konferencje, zgrupowania duszpastersko-integracyjne i edukacyjne Placówki, spotkania okolicznościowe związane z chrztem, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców, modlitwą wstawienniczą, namaszczeniem chorych, pogrzebem;
 - 4) działa na rzecz rozwoju duchowego, intelektualnego i kulturalnego członków Placówki poprzez kształcenie, przygotowywanie i angażowanie członków Placówki do służby duszpasterskiej i organizacyjnej na rzecz Placówki i Wspólnoty;
 - 5) wnioskuje o powołanie lub odwołanie Diakonisy Placówki za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów;
 - 6) dyscyplinuje członków Placówki poprzez indywidualne i publiczne napomnienie, w tym zakaz działań duszpasterskich lub manifestowania darów duchowych, zawiesza Diakonisy Placówki; rozstrzyga odwołania członków Placówki w kwestiach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestowania darów duchowych, postaw moralnych i w sprawach dyscyplinarnych;
 - 7) wnioskuje o przyjęcie do Placówki poprzez udzielenie chrztu nowotestamentowego lub o przyjęcie osoby już ochrzczonej w wieku dojrzałym oraz o skreślenie bądź wyłączenie członka Placówki;
 - 8) zapoznaje nowo przyjętych członków Placówki z podstawami wiary, obowiązkami i prawami wynikającymi z Pisma Świętego i Statutu.

MAJATEK WSPÓLNOTY

Art. 30.

1. Wspólnota posiada majątek, na który składają się: ruchomości, nieruchomości i fundusze.
2. Na fundusz Wspólnoty składają się składki członków Wspólnoty, darowizny i zapisy od osób fizycznych i prawnych oraz wpływy z działalności gospodarczej.

VII. ZBÓR

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 31.

1. Zbór jest posiadającą osobowość prawną podstawową jednostką organizacyjną Wspólnoty, realizującą cele Wspólnoty, stworzoną w wyniku przekształcenia Placówki lub na skutek ewangelizacyjnej i duszpasterskiej działalności Wspólnoty.
2. Zbór jest tworzony i znoszony przez Zebranie Wspólnoty na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów.
3. Do zadań Zboru należy realizowanie celów Wspólnoty wskazanych w art. 6 w sposób określony w art. 7 z wyłączeniem ust. 1 pkt 6.
4. By mógł zostać stworzony Zbór, niezbędna jest grupa co najmniej 15 osób, które zadeklarują swoje członkostwo w nim i zdołają wyłonić spośród siebie Prezbitera.
5. Obszarem działalności Zboru jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Siedzibą Zboru jest miejscowość, w której utworzono Zbór.
7. W jednej miejscowości może istnieć więcej niż jeden Zbór.
8. Zbór przyjmuje nazwę „Zbór Chrześcijańskiej Wspólnoty Braterskiej w/we «miejscowość»”; w razie powołania w jednej miejscowości kolejnego Zboru, przed nazwą Zboru umieszcza się kolejne liczebniki porządkowe, np.: „Drugi Zbór Chrześcijańskiej Wspólnoty Braterskiej w/we «miejscowość»”.

MAJĄTEK ZBORU

Art. 32.

1. Zbór ma prawo posiadać i nabywać majątek ruchomy i nieruchomy, zbyć go, zarządzać oraz rozporządzać nim, a także może użytkować i administrować majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty, który został użyczony Zborowi w drodze uchwały Zebrania Wspólnoty.
2. Źródłem finansowania Zboru są składki członków Zboru, darowizny i zapisy od osób fizycznych i prawnych oraz wpływy z działalności gospodarczej.

REPREZENTACJA ZBORU

Art. 33.

1. Zbór na zewnątrz reprezentuje Komisja Finansowa Zboru na zasadach przewidzianych w Statucie.
2. Wspólnota nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania majątkowe Zboru.

ORGANY ZBORU

Art. 34.

Organami Zboru są:

- 1) Zgromadzenie Zboru;
- 2) Prezbiter;
- 3) Komisja Finansowa Zboru;
- 4) Komisja Kontroli Finansowej Zboru.

ZGROMADZENIE ZBORU

Art. 35.

1. Zgromadzenie Zboru jest uchwałodawczym i odwoławczym organem Zboru.
2. Zgromadzenie Zboru stanowią wszyscy członkowie Zboru posiadający pełną zdolność do czynności prawnych.
3. Zgromadzenie Zboru obligatoryjnie raz w roku zwołuje i prowadzi Prezbiter lub osoba przez niego wskazana.
4. W szczególnych przypadkach związanych z realizacją postanowień Statutu dotyczących uprawnień i zadań Biskupa, Komisji Finansowej Zboru, Komisji Kontroli Finansowej Zboru, po uprzednim poinformowaniu Prezbitera, Zgromadzenie Zboru może zwołać:
 - 1) Biskup;
 - 2) Przewodniczący Komisji Finansowej Zboru;
 - 3) Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Zboru.
5. Zgromadzenie Zboru dąży do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie, w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały Zgromadzenia Zboru podejmowane są zwykłą większością głosów.
6. Zgromadzenie Zboru w szczególności:
 - 1) powołuje Prezbitera w trybie art. 15 ust. 1 i odwołuje Prezbitera w trybie art. 15 ust. 3;
 - 2) powołuje i odwołuje Komisję Finansową Zboru i Komisję Kontroli Finansowej Zboru oraz Diakonię Zboru na zasadach przewidzianych w Statucie;
 - 3) ustala wysokość składek na realizację celów Zboru;
 - 4) w drodze uchwały wyraża zgodę na prowadzenie przez Zbór działalności gospodarczej i zatrudnianie pracowników oraz określa wysokość ich dochodów;
 - 5) wyraża zgodę na przyjęcie do Zboru poprzez udzielenie chrztu nowotestamentowego lub na przyjęcie osoby już ochrzczonej w wieku dojrzałym oraz na skreślenie bądź wyłączenie członka Zboru, w trybie art. 8 ust. 1 i art. 10 ust. 3 i 4;
 - 6) w sprawach majątkowych rozstrzyga odwołania i wnioski Prezbitera, Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru lub członka Komisji Finansowej Zboru i Komisji Kontroli Finansowej Zboru;
 - 7) przyjmuje coroczne sprawozdanie Komisji Finansowej Zboru i udziela jej absolutorium;
 - 8) powołuje delegatów Zboru na Zebranie Wspólnoty w liczbie określonej przez Kolegium Prezbitarów oraz podejmuje decyzje i wyraża opinie w innych sprawach, których Statut nie reguluje.

PREZBITER

Art. 36.

1. Prezbiter jest przywódcą duchowym Zboru realizującym statutowe cele Zboru i Wspólnoty, upoważnionym do działań w sprawach majątkowych Zboru jako członek Komisji Finansowej Zboru, jak i wewnętrznym organem odwoławczym dla członków Zboru.
2. Prezbiter w szczególności:
 - 1) realizuje cele Zboru i Wspólnoty, zarządza i administruje bieżącymi sprawami Zboru, koordynuje współpracę między organami Zboru, zwołuje i przewodniczy Zgromadzeniu Zboru, Zebraniom Braterskim i Siostrzanym Zboru;
 - 2) stoi na straży właściwego wykładu Pisma Świętego, przestrzegania postaw moralnych oraz praktyk o charakterze liturgicznym poprzez nauczanie biblijnych prawd wiary, kultywowanie

- nowotestamentowej formy nabożeństwa, organizowanie zajęć o charakterze duszpastersko-integracyjnym, kulturalnym i edukacyjnym;
- 3) organizuje i prowadzi nabożeństwa Zboru, konferencje, zgrupowania duszpastersko-integracyjne i edukacyjne Zboru, spotkania okolicznościowe związane z chrztem, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców, modlitwą wstawienniczą, namaszczeniem chorych, pogrzebem;
 - 4) działa na rzecz rozwoju duchowego, intelektualnego i kulturalnego członków Zboru poprzez kształcenie, przygotowywanie i angażowanie członków Zboru do służby duszpasterskiej i organizacyjnej na rzecz Zboru i Wspólnoty;
 - 5) wnioskuje o powołanie lub odwołanie Diakonisy Zboru za zgodą Biskupa i Kolegium Prezbiterów;
 - 6) dyscyplinuje członków Zboru poprzez indywidualne i publiczne napomnienie, w tym zakaz działań duszpasterskich lub manifestowania darów duchowych, zawiesza Diakonisy Zboru; rozstrzyga odwołania członków Zboru w kwestiach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestowania darów duchowych, postaw moralnych i w sprawach dyscyplinarnych;
 - 7) wnioskuje o przyjęcie do Zboru poprzez udzielenie chrztu nowotestamentowego lub o przyjęcie osoby już ochrzczonej w wieku dojrzałym oraz o skreślenie bądź wyłączenie członka Zboru;
 - 8) zapoznaje nowo przyjętych członków Zboru z podstawami wiary, obowiązkami i prawami wynikającymi z Pisma Świętego i Statutu.

KOMISJA FINANSOWA ZBORU

Art. 37.

1. Komisja Finansowa Zboru jest kierowniczym organem wykonawczym Zboru.
2. Komisję Finansową Zboru stanowią powołani do służby przez Zgromadzenie Zboru na czas nieokreślony trzej członkowie Zboru, którzy spośród siebie wybierają Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru, oraz Prezbiter.
3. Odwołanie Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru lub członka Komisji Finansowej Zboru może także nastąpić na skutek jego rezygnacji bądź w przypadku głoszenia przez niego poglądów lub przyjmowania postaw niezgodnych z Pismem Świętym oraz zasadami organizacyjnymi Statutu, na wniosek Zgromadzenia Zboru, Komisji Kontroli Finansowej Zboru lub Prezbitera przez Zgromadzenie Zboru. Niniejszy przepis nie uchybia art. 35 ust. 6 pkt. 2 Statutu.
4. Na zasadach przewidzianych w Statucie, z zastrzeżeniem uprawnień innych organów Wspólnoty i Zboru, do kompetencji Komisji Finansowej Zboru należy w szczególności:
 - 1) reprezentacja Zboru na zewnątrz,
 - 2) zaciąganie w imieniu Zboru zobowiązań majątkowych,
 - 3) zarządzanie mieniem Zboru,
 - 4) egzekwowanie należności majątkowych na rzecz Zboru,
 - 5) prowadzenie działalności charytatywnej,
 - 6) opracowywanie okresowych planów działalności Zboru,
 - 7) przedkładanie rocznych sprawozdań finansowych Zgromadzeniu Zboru.
5. Do reprezentowania Zboru na zewnątrz i zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Zboru uprawnieni są dwaj członkowie Komisji Finansowej Zboru działający łącznie.
6. Posiedzenie Komisji Finansowej Zboru zwołuje i prowadzi Przewodniczący Komisji Finansowej Zboru lub Prezbiter.

7. Podczas posiedzenia Komisji Finansowej Zboru dąży się do podejmowania decyzji, postanowień i uchwał jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności decyzje, postanowienia i uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów, w przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru.
8. W przypadku wątpliwości co do sposobu lub zasadności dysponowania majątkiem Zboru, na tle moralnym lub możliwości finansowych Zboru, Prezbiter, Przewodniczący Komisji Finansowej Zboru lub członek Komisji Finansowej Zboru mają prawo odwołać się do Zgromadzenia Zboru.

KOMISJA KONTROLI FINANSOWEJ ZBORU

Art. 38.

1. Komisja Kontroli Finansowej Zboru jest wewnętrznym organem kontrolnym Zboru powoływanym w celu przeprowadzenia oceny poprawności dysponowania majątkiem Zboru przez Komisję Finansową Zboru.
2. Komisja Kontroli Finansowej Zboru powoływana jest na wniosek trzech uczestników Zgromadzenia Zboru na czas przeprowadzenia kontroli.
3. Osoby powołane do Komisji Kontroli Finansowej Zboru wybierają spośród siebie Przewodniczącego Komisji Kontroli Finansowej Zboru.
4. Skład Komisji Kontroli Finansowej Zboru stanowią trzej członkowie Zboru powołani przez Zgromadzenie Zboru, którzy nie mogą jednocześnie pełnić funkcji:
 - 1) Biskupa;
 - 2) Prezbitera;
 - 3) Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru;
 - 4) Członka Komisji Finansowej Zboru.
5. Komisja Kontroli Finansowej Zboru dąży do podejmowania postanowień i decyzji jednomyślnie; w przypadku braku jednomyślności postanowienia i decyzje ujęte w sprawozdaniu kontrolnym Komisji Kontroli Finansowej Zboru podejmowane są zwykłą większością głosów.
6. Komisja Kontroli Finansowej Zboru przedstawia pokontrolne sprawozdanie Zgromadzeniu Zboru w ciągu trzech miesięcy od momentu jej powołania i w tym celu Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Zboru może zwołać Zgromadzenie Zboru.

VIII. ZNIESIENIE ZBORU

Art. 39.

1. Zbór może zostać zniesiony przez Zebranie Wspólnoty na wniosek zgłoszony przez Biskupa do Zebrania Wspólnoty za zgodą Kolegium Prezbiterów, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, w przypadku gdy:
 - 1) Zbór przyjął poglądy i postawy niezgodne z Pismem Świętym oraz z zasadami duszpasterskimi i organizacyjnymi Statutu;
 - 2) Zbór wyczerpał zdolności do prowadzenia dalszej działalności ewangelizacyjno-duszpasterskiej i organizacyjnej.
2. W przypadku Zboru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Biskup przed wystąpieniem z wnioskiem do Zebrania Wspólnoty o zniesieniu Zboru wnioskuje do Kolegium Prezbiterów o powołanie przez Kolegium Prezbiterów Komisji Mediacyjno-Pojednawczej w celu wyjaśnienia nadużyć i doprowadzenia do właściwego funkcjonowania Zboru.

3. W przypadku bezskuteczności działań Biskupa i Komisji Mediacyjno-Pojednawczej wobec Zboru, stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu.
4. Likwidatorem Zboru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest osoba wybrana przez Komisję Finansową Wspólnoty.
5. Majątek pozostały po likwidacji Zboru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przechodzi na własność Wspólnoty.
6. Biskup w terminie 60 dni od daty podjęcia przez Zebranie Wspólnoty decyzji o zniesieniu Zboru powiadamia o tym fakcie właściwy organ administracji państwowej.

IX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ZEBRANIE BRATERSKIE I SIOSTRZANE

Art. 40.

1. Zebranie Braterskie bądź Siostrzane Wspólnoty, Placówki lub Zboru jest zebraniem Braci (członków płci męskiej) lub Sióstr (członków płci żeńskiej). Zwoływane jest dla potrzeb Wspólnoty przez Biskupa, dla potrzeb Placówki przez Diakona, dla potrzeb Zboru przez Prezbitera.
2. Celem Zebrań Braterskich i Siostrzanych jest utrzymywanie łączności braterskiej i siostrzanej, ujednolicanie w oparciu o tekst biblijny poglądów w kwestiach postaw moralnych i prawd wiary, poszerzanie wiedzy o Bogu i Biblii oraz otaczającym świecie bez wyznaczania jakichkolwiek granic w jej poszukiwaniu.

DOKUMENTACJA ORGANÓW ZBORU I WSPÓLNOTY

Art. 41.

1. Dokumenty Placówki, Zboru i Wspólnoty sporządzone przez organy Placówki, Zboru lub Wspólnoty mają postać: Statutu, Decyzji, Postanowienia, Sprawozdania, Protokołu, Uchwały, Umowy, Zaświadczenia.
2. Dokumenty Placówki, Zboru i Wspólnoty zawierają nazwę organu sporządzającego, nazwę dokumentu, miejsce, datę powstania, podpisy osób funkcyjnych w zależności od organu go sporządzającego, w przypadku:
 - 1) Biskupa – podpis Biskupa;
 - 2) Zebrania Wspólnoty – podpis Biskupa, Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty (w razie nieobecności Przewodniczącego Komisji Finansowej Wspólnoty podpis jednego z członków Komisji Finansowej Wspólnoty) i dwóch delegatów Zebrania Wspólnoty;
 - 3) Diakona – podpis Diakona;
 - 4) Zebrania Członków Placówki – podpis Diakona i dwóch uczestników Zebrania Członków Placówki;
 - 5) Prezbitera – podpis Prezbitera;
 - 6) Zgromadzenia Zboru – podpis Prezbitera, Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru (w razie nieobecności Przewodniczącego Komisji Finansowej Zboru podpis jednego z członków Komisji Finansowej Zboru) i dwóch uczestników Zgromadzenia Zboru;
 - 7) Kolegium Prezbitarów – podpis Biskupa i trzech uczestników biorących udział w posiedzeniu Kolegium Prezbitarów;
 - 8) Komisji Finansowej Wspólnoty – podpisy wszystkich uczestników posiedzenia Komisji Finansowej Wspólnoty;

- 9) Komisji Finansowej Zboru – podpisy wszystkich uczestników posiedzenia Komisji Finansowej Zboru.
3. Dokumenty przechowywane są zgodnie z obowiązującymi przepisami przez organ Placówki, Zboru lub Wspólnoty właściwy do ich wytwarzania, a dodatkowo w przypadku:
 - 1) dokumentów Zebrania Wspólnoty, Komisji Finansowej Wspólnoty, Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty, Kolegium Prezbiterów i Placówki – przez Biskupa;
 - 2) dokumentów Zgromadzenia Zboru, Komisji Finansowej Zboru, Komisji Kontroli Finansowej Zboru – przez Prezbitera.

Art. 42.

1. Wspólnota może rozwiązać się na mocy uchwały Zebrania Wspólnoty.
2. Likwidatorem Wspólnoty jest Komisja Finansowa Wspólnoty lub osoba wskazana w uchwale Zebrania Wspólnoty.
3. Majątek pozostały po rozwiązaniu się Wspólnoty i jej likwidacji, na mocy uchwały Zebrania Wspólnoty powinien być przekazany innym Kościołom, organizacjom chrześcijańskim, edukacyjnym lub charytatywnym bądź na inne cele społecznie użyteczne.
4. O sposobie podziału i przekazania majątku Wspólnoty podmiotom wskazanym w uchwale Zebrania Wspólnoty decyduje Komisja Finansowa Wspólnoty.
5. W przypadku niewskazania podmiotów w uchwale o rozwiązaniu się Wspólnoty majątek przechodzi w całości na cele charytatywne.

Art. 43.

1. Statut wchodzi w życie z dniem wpisania Chrześcijańskiej Wspólnoty Braterskiej do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych.
2. Zmiana Statutu może być dokonana przez Zebranie Wspólnoty na wniosek Biskupa za zgodą Kolegium Prezbiterów.

